

f. b.
Margit szigeti gejzirnél

Háromszázméteres mélységből fakad föl az új, pesti melegforrás — Elsőnek egy angol újságíró fürdött benne

1935. XI. 15

Osztályozás

Tárgy: 551.23

Idő: 1935

Személy:

Helyszám:

Forrás:

Budapest 1935 XI. 15

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Olyan fiatal még, hogy Budapestnek nem is volt még ideje örülni neki. Négy napos újszülött, aki hétfőn reggel kilenc órakor látta meg a napvilágot, abban a pillanatban, amikor az acélsörétes fúró száznyolevanes perconkénti fordulattal elérte a háromszáz méteres mélységet. Akkor tört elő bőséges áradással a föld alól az Alsószigeten az új, pesti melegforrás, amelynek jövedele elé szép reményekkel nézett Budapest-Fürdőváros.

Forró vizek fölött járunk, akár kis, budai utcákban andalgunk, akár a Margitsziget sárgult lombjába süpped a lábunk, zizegő „őszi hóba“, talpunk alatt folyékony kincsek alusznak és elég nekik egy mélyebb pince ásása, egy gázlámpa eltávolítása, hogy bőkezű gazdagsággal az aszfalt fölé üssék a fejüket. Most is. A Margitszigeten fúrtak egy lyukat és háromhónapos ásás után úgy szökkent föl a *gejzir*, mint az érett pezsgő a szűknyakú flakóból.

Az újszülött melegen fogadott. Celsius-fokban átszámítva

hetvenfokosan.

Ilyen, hőmérővel mérhető kevésséggel Magyarországon még csak egy forrás, a *hajduszoboszlói* fogadja vendégeit. Ott szállnak el a víz fölött még olyan meleg gőzök, mint itt a Sziget új gejzirjénél, ahol hétfő óta szünetel a munka, a nagy fúró pihen és a karbidlámpa fokhagymaszagú fonyénél csak igen kevesen nézik a négy napos vizet, amely

percenként ezerhétszáz liter vizet pazarol el ismeretlen gazdagságából.

A János citéz kénköves tava jut az eszembe, amikor megállok az új forrás mellett. Kénszagú a gőz, a földnek ez az új lehelete, kénszagúak a nagy munkában elkopott fúrócsövek, amelyek

négy napi forgás után egy méteresről negyven centiméteresre törpülnek, úgy megrágná őket a százkileneven méter vastag márgaréteg után az a kemény, dolomitszerű geológiai szelvény, amelynek öléből a forró víz előtör.

A két munkás, aki a fúrószerkezetre vigyáz, elmondja, hogy különös dolgokat észleltek a víz körül. Az egyik napezámós, aki biciklikapcsokkal a nadrágján dolgozott a fúrásnál, észrevette, hogy egy napos munka után a nikkelpapok tökéletesen megrozsdásodtak tizenhét óra alatt a kénés víztől.

— *Megszik ez a forrás mindent*, — mondja az egyik — *Tessék nézni ezt a deszkát is. Teljesen elkorhadt.*

A deszka valóban olyan, mint az öreg, szálkás marhahús.

— *Más víz nem korhasztja így el a fát*, — mondja a munkás.

Amikor azt mondja „*más víz*“, a hangjából lekicsinylés érzik. Kihallani ebből a mondatból, hogy *ezt a vizet* itt mindenki szereti. A munkásoktól kezdve, Bándy Árpád mérnökig, aki mint a Zsigmondy cég cégvezetője irányítja a furási munkát és a közmunkatanács elnökeig, aki a szigeti gejzir felszökése után meglátogatta az új forrást.

De szereti ezt a forrást az a Szigeten lakó, angol újságíró is, aki

nap-nap után megjelenik itt és kánában szállítja el a vizét, hogy fürödjön benne. Ő az első, aki a saját kádjában használta föl a gejzirt.

— *It makes me healthy*, — szokta mondani, ha délutánonként megjelenik egy napszámos kíséretében és a zuhogó vizsugár alá tartja a vödröket.

„*Gyógyít*“, — mondja az újságíró, bár a vizet még nem analizálták, de ő már most hisz benne. Istenem, ha majd a többi angol, francia, olasz, német és japán is ezt fogja mondani, amikor csúzával, vesebajával és rossz vérkeringésével beleül a forró vízbe, amely fölött füfűndéri szanatórium épül! Majd!

Gyanakodtak erre az ártatlan gejzirre, hogy benn a mélyben

közös a medencéje a Lukács-fürdőével, hogy esaló módra a Lukácsfürdő idegen vizével ékeskedik, de a bányahatóságok megállapították, hogy a szigeti víz nem a Lukácsfürdő vize. Semmi köze hozzá. Egészen más.

Es még „*másabb*“ lesz, ha hétfőn még mélyebbre fúrnak, hátha — emberi elégedetlenség! — melegebb forrást találnak.

Augusztus hetedike óta aggodva álltak körül a hatósági emberek és munkások ezt a földterületet az Alsószigeten, a MAC-pálya északi végén, vártak tőle valami csodás és ime,

hétfőn, azaz november negyedikén reggel kilenc órakor a csoda, a csodás Város legújabb csodája, jelentkezett.

Jövetelét néhány nappal előtte hatvan-négy fokos, vékony vizsugár jelezte.

Hétfő este óta szünetel a munka, de a jövő héten újra megindul. És azontúl reméljük minden úgy fog menni, mint a karikacsapás. *Vagy, mint a vízfolyás...*

f. b.